

Skatteministeriet

19. november 2024
J.nr. 2023 - 8046

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 25 - Forslag til Lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven og lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto. (Afskaffelse af muligheden for at straksafskrive på edb-software, knowhow og patentrettigheder m.v. og forhøjelse af fradraget for udgifter til forsøgs- og forskningsvirksomhed).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 26 af 18. november 2024.

Rasmus Stoklund

/ Søren Schou

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 18. november 2024 fra KPMG Acor Tax, jf. L 25 - bilag 20.

Svar

I henvendelsen fra KPMG Acor Tax spørges der, om knowhow forudsætter, at der er tale om opnåelse af en særlig teknisk viden, eller om knowhow fx også kan omfatte køb af særlig viden om markedsforhold, herunder forbrugeradfærd mv., når den opnåede viden har en erhvervmæssig økonomisk værdi for virksomheden.

Kommentar:

Knowhow er kendetegnet ved opnåelse af særlig viden og erkendelse af økonomisk værdi og vil ofte have en dynamisk karakter og ikke være et færdigt produkt.

Det er ikke alene særlig viden om fremstilling af produkter, der kan være omfattet af afskrivningslovens § 40.

Der kan i den forbindelse henvises til TfS 1989, 482 LSR, hvor Landsskatteretten udtalte, at bestemmelsen i § 2, nr. 4, i lov om særlig indkomstskat m.v. i praksis var fundet anvendelig på knowhowrettigheder, og at dette begreb efter omstændighederne udover at angå viden om fremstillingsmetoder mv. også ville kunne omfatte fx en erhvervsvirksomheds viden om, hvorledes produkter mest hensigtsmæssigt kunne afsættes.

Det fulgte af § 2, nr. 4, i den ophævede lov om særlig indkomstskat m.v., at ved opgørelsen af særlig indkomst medregnes fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af tidsbegrænsede rettigheder, såsom patentret, forfatter- og kunstnerret og ret til mønster eller varemærke.

Det bemærkes, at Landsskatteretten i det konkrete tilfælde i TfS 1989, 482 LSR fandt, at de omhandlede leverandørkontrakter og forretningsforbindelser mv. ikke kunne karakteriseres som en sådan særlig viden, der naturligt faldt ind under området for § 2, nr. 4, og tiltrådte henset dertil og til, at dispositionen efter det oplyste måtte karakteriseres som en samlet overdragelse af den værdi, som virksomheden repræsenterede, selskabets påstand om, at det omhandlede vederlag måtte anses som vederlag for goodwill.